

Juldagen

Pastor Johannes Rydh

Predikan på distans, 25 december 2020

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Herre, himmelske Fader! Vi tackar dig för att vi åter får samlas kring ditt Ord. Kom med din helige Ande till oss, så att vi rätt tar vara på din undervisning. Välsigna denna högtid där vi firar att du sänt din Son till att födas som människa. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och frälsare. Amen.

Predikotext: Luk. 2:1–20

Och det hände vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivas. Detta var den första skattskrivningen, och den hölls när Kvirininius var landshövding över Syrien. Alla gav sig då i väg för att skattskriva sig, var och en till sin stad. Så for också Josef från staden Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad som heter Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt. Han for dit för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som var havande. När de befann sig där var tiden inne då hon skulle föda. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom de inte fick plats i härbärgat.

I samma trakt uppehöll sig några herdar, som låg ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket förskräckta. Men ängeln sade: "Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren. Och detta är tecknet: Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba." Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag."

När änglarna hade farit upp till himlen, sade herdarna till varandra: "Låt oss nu gå till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss få veta." De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban. Och när de hade sett det, berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det förundrade sig över vad herdarna berättade för dem. Men Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för allt som de hade hört och sett, alldeles som det hade blivit sagt till dem.

Inledning

Vi har idag hört julevangeliet om Jesu födelse, och vi får ännu en gång fira denna centrala händelse, kring vilken hela kristendomen, ja hela mänsklighetens hopp, kretsar. Vi får åter tillsammans med den himmelska änglakören jubla över att Guds enfödde Son, den eviga andra personen i den heliga Treenigheten, kommit till jorden och antagit mänsklig natur. Detta var signalen för att Guds efterlängtnade frälsning, som profeterats och förutsagts i hela Gamla Testamentet, nu var här. Här var den som skulle uppfylla löftena, hoppet för alla som var bedrövade över sina synder. "Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren." (v. 11)

Om detta evangelium, detta glada budskap, säger vi följande:

1. Jesu födelse var en sann, historisk händelse.
2. Guds Son föddes av en kvinna och blev en människa.
3. Kristus föddes för att skänka frälsning genom tron.

1. Jesu födelse var en sann, historisk händelse

I bibelkritikens spår har julevangliets historiska grund ifrågasatts. Man säger att Lukas berättelse inte kan stämma överens med Matteus. Läser man och jämför så finns det saker som bara Lukas berättar om, såsom ängelns budskap till herdarna, och saker som bara står hos Matteus: Josefs dröm, de vise männens besök, flykten till Egypten och barnamorden i Betlehem. Men det finns inte några motsättningar i texterna. Att de berättar om olika detaljer och lägger vikten på olika delar är inte något konstigt – snarare vore det anmärkningsvärt om de olika redogörelserna hade exakt samma innehåll. Bibelkritikernas invändningar är utan grund.

Man säger att den skattskrivning som Lukas beskriver inte kan ha ägt rum då evangelisten säger, och hänvisar till att Kvirinius blev ståthållare för Syrien först år 6 e Kr. Den judiska historikern Josefus anger att en skattskrivning skedde i samband med detta. Men Kvirinius utsågs redan 12 f Kr till konsul, ett mycket aktningvärt ämbete, och han var kejsarens överbefälhavare för romarrikets östra del, dit Syrien och Juda hörde. Det är inte alls otänkbart att det förekom flera skattskrivningar – romarna älskade dem. I Apg. 5:37 talas om ytterligare en.

Man anklagar förstas jungfrufödseln som omöjlig, eftersom man i allmänhet förnekar alla slags under, och menar att Jesus måste haft en mänsklig far, Josef eller någon annan.

Kritikerna utgår från att Bibeln är en vanlig, mänsklig bok som kan ta fel. När dess utsagor inte är samma som deras egna efterforskningar, drar de genast slutsatsen att evangelister eller profeter måste ha tagit miste. De anser också, utan egentlig grund, att evangelierna har skrivits långt senare och hänför det som argument för att detaljerna är opålitliga. Men Lukas inleder sitt evangelium med att betyga hur noggrant och omsorgsfullt han gjort sina efterforskningar. Den heliga Skrift är förvisso inte i första hand en historiebok, utan en andlig bok som talar om för oss hur vi ska bli frälsta. Men det betyder inte att Bibeln har fel när den talar om historiska fakta. Den är Guds heliga Ord, som inte kan gå om intet. *”Människor drivna av den helige Ande, talade vad som gavs dem från Gud.”* (2 Petr. 1:21)

Det gick alltså verkligen till precis på det sättet som Lukas och Matteus berättar. Josef och Maria vandrade från sitt hem i Nasaret till Betlehem, Davids stad, där Jesusbarnet föddes. Herdarna och de vise männen kom och tillbad Människosonen. Jesus

omskars i templet på den åttonde dagen. Familjen var tvungen att fly till Egypten till dess kung Herodes hade dött, och de återvände sedan hem till Nasaret.

Det finns ingen anledning att betvivla Skriftens auktoritet. Om vi inte kan lita på den i fråga om enkla historiska detaljer, hur skulle vi då kunna lita på den när det gäller vår frälsning? Att göra som bibelkritikerna, som väljer och vrakar bland Skriftens ord och sätter ihop sin egen klipp- och klistrareligion, det är att försöka mästra Gud och sätta sina egna tankar högre än hans uppenbarade Ord. Skulle den evige, allsmäktige Guden inte vara mäktig nog att åt oss meddela och bevara ett oförfalskat budskap? Jo: *”Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå.”* (Matt. 24:35)

Låt oss nu gå vidare och betrakta innebörden av att Jesus föddes här på jorden.

2. Guds Son föddes av en kvinna och blev en människa

”Och Ordet blev kött och bodde bland oss.” (Joh. 1:14)

Det är ofattbart stort att Gud själv, den evige och allsmäktige Herren, blev människa. Det var inte bara en skenbar gestalt, en antagen synlig form, såsom när Sonen ibland visade sig för Gamla Testamentets patriarker såsom HERRENS ängel. När Jesus föddes blev han verkligen till fullo en människa, precis som vi, med undantaget att han var utan synd. Han var gjord av kött och blod, vandrade från plats till plats, blev hungrig, åt och drack, blev trött och sov. Han vändades över sina kommande prövningar, ja, han plågades och dog. Det var ingen skenkropp, såsom gnostikerna ville hävda. Det var verkligen Guds egen Son, som anammade en mänsklig natur, oupplösligt förenad med sin eviga gudomliga natur. *”I honom bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt.”* (Kol. 2:9)

Detta är inte en oviktig detalj, en teologisk spetsfundighet som de lärda diskuterar om. Det är av allra högsta vikt för varje kristen att Jesus verkligen var en sann människa. Rättfärdiggörelsen genom tron, kristendomens huvudlära, är helt avhängig av detta, av två anledningar.

För det första var det nödvändigt för att Sonen skulle kunna gå in under lagen i vårt ställe. Såsom evig Gud var han inte var bunden vid den, men när han blev människa gick han frivilligt in under lagens krav, och uppfyllde det som vi inte kan uppfylla. Paulus skriver:

”När tiden var inne sände Gud sin Son,

född av kvinna och ställd under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt.” (Gal. 4:4-5)

För det andra: straffet för våra synder som borde ha drabbat oss, det led han såsom människa, och dog på korset. Gud i sig kan inte dö, men den med den mänskliga naturen förenade Människonen dog verkligen. I Hebreerbrevet läser vi:

”När nu barnen hade fått del av kött och blod tog han själv på liknande sätt del av detta, för att genom sin död göra den maktlösa som hade makt över döden, alltså djävulen.” (Hebr. 2:14)

Därför är det rätt att säga att Gud verkligen föddes av Maria, och att Gud verkligen dog på korset.

Om Kristus inte vore sann människa vore han inte heller en verklig ställföreträdare för oss människor, och då skulle vi vara kvar i vår synd. På samma sätt var det nödvändigt att Jesus inte bara var en människa, utan också sann Gud, för att detta hans frälsningsverk skulle kunna komma hela världen till gagn. Och så predikade också ängeln till herdarna, när han sade: *”Han är Messias, Herren.”* Med ordet ”Herren” betygas att det barn som nu var fött i Betlehem var Gud själv.

3. Kristus föddes för att skänka frälsning genom tron

När herdarna fått höra evangeliet från ängeln, skyndade de genast till Betlehem. De var ivriga att få se barnet som skulle frälsa dem, för de visste att de behövde en frälsning. De hade hört lagen och profeterna om Guds dom över synden. Allt detta var välbekant för varje jude. Nu utlovades en frälsning som inte bestod av att de själva skulle anstränga sig än mer för att uppfylla Mose lag, utan en frälsare skulle göra det åt dem. Ja, en frälsare som är Gud själv. Detta budskap riktade sig hela Israels folk, eftersom det skulle vara till *”stor glädje för hela folket”*, men det var också en frälsare för just dem, för herdarna: *”Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er.”* Vilken tröst måste det inte varit för herdarnas bekymrade samveten! Och vi förstår från andra ställen i Skriften att löftet gäller alla människor, även oss här som idag firar Jesu födelse.

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. (Joh. 3:16)

Frälsningen som det nyfödda barnet erbjuder, och den frid och glädje som den medför, får vi ta del av när vi tror detta. Så blir julen en glädjeric och trösteric högtid mitt bland alla vår jordiska bekymmer och besvär. Julen är så mycket mer än bara god mat, julklappar och samvaro med familjen. Även när yttre prövningar gör det svårt att njuta av dessa livets goda gåvor, när sjukdom och kaos härjar i samhället, så skänker Gud sin frid till dem som tror på honom, en frid som övergår allt förstånd. Då får vi, liksom herdarna, prisa och lova Gud för att han låtit sin Son födas som människa.

Amen.

Bön: Helige Fader, himmelens och jordens Herre, du som i kärlek såg till oss syndare och till vår frälsning sände din enfödde Son och lät honom bli människa. Vi ber dig: Hjälp oss att i ödmjuk tro begrunda frälsningens hemlighet, din ousägligt rika gåva. Fyll våra hjärtan med glädje över barnet i krubban. Och låt oss styrkta av din kraft vandra i ljuset, såsom han är ljuset. Vi lovar och ärar dig, o Gud, för din stora godhet emot oss. Må din frid sänka sig över hela jorden. Genom din Son Jesus Kristus, vår Frälsare. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.